

Matouš 7:24-25

Každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podobný moudrému muži, který postavil svůj dům na skále. Pak padl déšť, přišly záplavy, strhly se vichřice a udeřily na ten dům, ale ten nespadol, protože byl založen na skále.

Bez dobrých základů budeš začínat pořád od nuly...

TEĎ, KDYŽ JSI UVĚŘIL

Skutky 2:37-38, 41-42, 46-47

Ta slova je zasáhla do srdce. Začali se Petra a ostatních apoštolů ptát: „**Co máme dělat, bratři?**“³⁸ „**Čiňte pokání,**“ odpověděl Petr, „a každý se **nechte pokřtít** ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy. I vy **přijmete dar Ducha svatého,**“⁴¹ Ti, kdo ochotně přijali jeho slova, se pak dali pokřtít a toho dne se připojilo okolo tří tisíc lidí.⁴² **Zůstávali v apoštolském učení a ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách.**⁴⁶ Denně **zůstávali svorně v chrámu** a ve svých **domech lámali chléb** a dělili se o jídlo s radostí a upřímným srdcem.⁴⁷ **Chválili Boha** a všem lidem byli příjemní. Pán k nim pak denně přidával další záchráněné.

POKÁNÍ JE ZÁKLAD – úvod

Židům 6:1-3

Nechme už tedy úvodních řečí o Kristu a směřujme k dospělosti. Nepokládejme znovu **základy – ať už je to pokání z mrtvých skutků,** víra v Boha,² učení o křtech, vkládání rukou, vzkříšení z mrtvých a o věčném soudu.³ Dá-li Bůh, vydáme se dál.

1. Co je to pokání?

- metanoia / metanoeo – změna smýšlení/cíle
- střetnutí nebo setkání nesvatého se svatým, které vede ke změně – jako Ježíš a Zacheus (Lukáš 19)
- zasažení v srdci, zhnusení nad stávajícím stavem nebo minulostí – jen „jak poznám, že to, co jsem žil nebo žiju, je vlastně špatně?“

2. Není pokání bez usvědčení

Skutky 2:37-38

Ta slova je zasáhla do srdce. Začali se Petra a ostatních apoštolů ptát: „**Co máme dělat, bratři?**“³⁸ „**Čiňte pokání,**“ odpověděl Petr, „a každý se **nechte pokřtít** ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy. I vy **přijmete dar Ducha svatého,**

Jan 16:8

Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. On **přijde a ukáže světu, v čem je hřích,** spravedlnost a soud:

Židům 4:12-13

Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč. Proniká až k rozhraní duše a ducha, až do morku a kloubů, až do srdce, **kde zkoumá jeho myšlenky a úmysly**. Nic v celém stvoření před ním není skryté; všechno je nahé a obnažené před očima Toho, jemuž musíme složit účet.

Pokání je vždy reakce na zasažené svědomí. Není to taková zpověď, která se dělá v kostele nebo jakési rozhršení, které nemá nic společného se zasaženým svědomím.

Člověk, který se modlí modlitbu spasení a „lituje“ svých hříchů a vlastně netuší, že je hříšník, těžko může dělat pokání, tedy obrátit se. Proto kážeme, proto vysvětlujeme, proto ukazujeme lidem na Ježíše, který je svatý a máme být jako on.

2. Korintským 7:8-11

I když jsem vás svým **dopisem zarmoutil**, nelituji toho. Ano, litoval jsem, když jsem poznal, jak vás ten dopis na čas zarmoutil, ⁹ ale teď se raduji – ne z vašeho zármutku, ale z toho, že **váš zármutek vedl k pokání. Zarmoutili jste se v souladu s Bohem**, takže jste kvůli nám neutrpěli žádnou škodu. ¹⁰ Zbožný zármutek totiž působí pokání, jež vede ke spáse, takže není čeho litovat. Světský zármutek však působí smrt. ¹¹ Jen se podívejte, jakou ve vás ten zbožný zármutek způsobil snahu a ochotu k nápravě, jaké rozhořčení a znepokojení, jakou touhu a horlivost, jaké úsilí potrestat viníka!

Pokání tedy není lítost nad tím, že mě chytili a mně je to líto, ale skutečné odhodlání jít jiným směrem.

3. Pokání má jedinečnou a velikou důležitost

Pokání je určeno všem, jak se ještě dozvíme, a není určeno jen těm, kteří vědí, že jsou špatní.

Lukáš 13:1-5

V tu dobu mu někteří z přítomných vyprávěli o Galilejcích, jejichž krev Pilát smísil s jejich oběťmi. ² Ježíš jim odpověděl: „Myslíte si, že se jim to stalo, protože byli větší hříšníci než všichni ostatní Galilejci? ³ Říkám vám, že nikoli. **Nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni.** ⁴ Myslíte si, že těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než všichni ostatní obyvatelé Jeruzaléma? ⁵ Říkám vám, že nikoli. Nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni.“

- Když se někde stane katastrofa, tak si nevybírám lidi dobré nebo špatné...stane se „všem“. **Stejně tak neexistují lidé moc špatní na pokání a moc dobří na pokání**

4. Pokání je jediná podmínka odpuštění hříchů

Skutky 2:39

„Čiňte pokání,“ odpověděl Petr, „a každý se nechte pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy. I vy přijmete dar Ducha svatého,

Skutky 3:19

Proto **čiňte pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly smazány** a od Hospodina přišel čas odpočinutí,

5. Pokání se vyžaduje od všech lidí

Lukáš 13:1-5

V tu dobu mu někteří z přítomných vyprávěli o Galilejcích, jejichž krev Pilát smísil s jejich oběťmi. ² Ježíš jim odpověděl: „Myslíte si, že se jim to stalo, protože byli větší hříšníci než všichni ostatní Galilejci? ³ Říkám vám, že nikoli. **Nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni.** ⁴ Myslíte si, že těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než všichni ostatní obyvatelé Jeruzaléma? ⁵ Říkám vám, že nikoli. **Nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni.**“

2. Petrova 3:9

⁹ Pán neotálí splnit svůj slib, jak si někteří myslí, ale prokazuje vám svou trpělivost. Nechce totiž, aby někdo zahynul, ale aby **všichni došli k pokání.**

Lukáš 24:47

⁴⁷ Počínaje od Jeruzaléma pak v jeho jménu musí být kázáno **pokání a odpuštění hříchů všem národům.**

6. Pokání se nesmí odkládat

2. Korintským 6:1-2

Jako jeho spolupracovníci vás však také vyzýváme, abyste **nepromarnili milost**, kterou vám Bůh dává. ² Říká přece: „V čas milosti jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti pomohl.“ Hle, **čas milosti je tu, ten spásný den je teď!**

Židům 4:7

Proto Bůh znovu označuje nějaký den jako „Dnes“, když o mnoho později říká Davidovými ústy (jak už bylo řečeno): „**Dnes, když ho uslyšíte mluvit, nebudte zatvrzelí.**“

7. Následky odmítání nebo odkládání pokání

Římanům 2:1-8

Chceš-li však někoho soudit, člověče, věz, že sám nemáš výmluvu, ať jsi kdokoli. Tím, že soudíš druhého, odsuzuješ sám sebe – vždyť sám děláš to, co soudíš! ² Víme, že Boží soud nad pachateli těch věcí se zakládá na pravdě. ³ Myslíš si snad, člověče, že unikneš Božímu soudu, když soudíš druhé, ale sám děláš totéž? ⁴ Anebo snad podceňuješ bohatství jeho laskavosti, shovívavosti a trpělivosti? Nechápeš, že tě **Boží dobrota vede k pokání?** ⁵ Ty si ale svou tvrdostí a **nekajícím srdcem proti sobě hromadíš hněv**, který se zjeví v den hněvu a Božího spravedlivého soudu. ⁶ On „odplatí každému podle jeho skutků“ ^[a] – ⁷ těm, kdo vytrvale konají dobro a hledají slávu, čest a nesmrtelnost, věčným životem; ⁸ těm, kdo ve svém sobectví odmítají pravdu a řídí se nepravostí, však odplatí zuřivým hněvem.

Lukáš 13:1-5

V tu dobu mu někteří z přítomných vyprávěli o Galilejcích, jejichž krev Pilát smísil s jejich oběťmi. ² Ježíš jim odpověděl: „Myslíte si, že se jim to stalo, protože byli větší hříšníci než všichni ostatní Galilejci? ³ Říkám vám, že nikoli. **Nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni.** ⁴ Myslíte si, že těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než všichni ostatní obyvatelé Jeruzaléma? ⁵ Říkám vám, že nikoli. **Nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni.**“

Matouš 11:20-24

Městům, ve kterých se stalo nejvíce jeho zázraků, tehdy začal vyčítat, že nečinila pokání: ²¹ „**Běda tobě, Korozaím, běda tobě, Betsaido! Kdyby se zázraky, které se dějí u vás, staly v Týru a Sidonu, dávno by činili pokání v pytlovině a popelu.** ²² **Říkám vám: Týru a Sidonu bude v soudný den lehčeji než vám!** ²³ A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do pekla se propadneš! Vždyť kdyby se zázraky, které se dějí v tobě, staly v Sodomě, zůstala by stát až dodnes. ²⁴ **Říkám vám: Sodomské zemi bude v soudný den lehčeji než tobě.**“

8. Požehnání jako následek pokání

Lukáš 15:7

⁷ Říkám vám, že právě tak bude **v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání,** než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“

Lukáš 15:11-24

¹¹ Ježíš pokračoval: „Jeden člověk měl dva syny. ¹² Ten mladší řekl otci: ‚Otče, dej mi díl majetku, který mi náleží.‘ A tak jim rozdělil své jmění. ¹³ Za pár dní mladší syn všechno prodal a odešel do daleké země, kde svůj majetek promrhal rozmařilým životem. ¹⁴ Když všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal trpět nouzí. ¹⁵ Později se uchytil u jednoho občana té země a ten ho poslal na pole pást prasata. ¹⁶ Toužil se najíst aspoň lusků, které žrala ta prasata, ale nedostával ani to. ¹⁷ Nakonec přišel k sobě. Řekl si: ‚Kolik nádeníků má u mého otce jídla nazbyt, a já tu umírám hladu! ¹⁸ **Vstanu, půjdu k otci a řeknu mu: Otče,**

zhřešil jsem proti nebi i proti tobě! ¹⁹ Už si nezasloužím být považován za tvého syna. Udělej mě jedním ze svých nádeníků. ²⁰ A tak vstal a vydal se ke svému otci. Otec ho spatřil už z veliké dálky. Pohnut soucitem přiběhl, padl mu kolem krku a zasypal ho polibky. ²¹ ‚Otče,‘ řekl syn, ‚zhřešil jsem proti nebi i proti tobě. Už si nezasloužím být považován za tvého syna.‘ ²² **Otec však nařídil svým služebníkům: ‚Přineste nejlepší šaty a oblečte ho. Navlékněte mu prsten a obujte ho.‘** ²³ Přiveďte vykrmené tele a porazte je. Jezme a oslavujme, ²⁴ neboť tento můj syn byl mrtev a ožil, byl ztracen a je nalezen! **A tak začali oslavovat.**

Skutky 3:19

¹⁹ Proto činite pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly smazány a od Hospodina přišel čas **odpočinutí,**